CERUL SENIN

HRISTOS A ÎNVIAT!

Este din nou primăvară şi în sufletele noastre. Fiindcă o dată cu sărbătorile de Paşti, inimile şi conştiinţele creştinilor încearcă să uite greutăţile, necazurile, păcatele cu care s-au împovărat de la anterioara celebrare a Învierii Mântuitorului şi să-şi îndrepte, sincer şi curat, gândurile spre Dumnezeescul nostru învăţător.

Cu adâncă smerenie, ne plecăm în faţa celui ce S-a pogorât din ceruri, S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi prin Fecioara Maria S-a făcut om, ca să pătimească şi să Se jertfească pe Cruce pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.

Înviind din morţi, cu moartea pre moarte călcând, Domnul nostru Iisus Hristos ne-a iluminat calea spre împărăţia lui Dumnezeu, spre viaţă în curăţenie şi credinţă, pecetluind prin sacrificiul Său nevoia perpetuă de primenire sufletească întru îndeplinirea poruncilor din pildele Sale şi slava eternă ce o datorăm Tatălui ceresc.

La cea mai mare sărbătoare a creştinătăţii, să ne bucurăm din inimi de speranţele pe care prea slăvitul eveniment ni le dă spre pacea şi mângâierea noastră, să ne dorim a fi mai buni, mai credincioşi şi mai milostivi.

Fie ca toţi biruitorii văzduhului, santinelele azurului Ţării, să dovedească prea plinul harului cu care i-a înzestrat Dumnezeu de a-i fi mai aproape de Ceresc-Jscaun Împărătesc.

Sărbători fericite tuturor slujitorilor Forţelor Aeriene ale României!

HRISTOS A ÎNVIAT!

România – tot mai aproape de Alianţa Nord-Atlantică

pagina 3

pagina 4

"Strong Resolve 2002"

■ Drum cu peripeţii ■ Misiuni la limita imposibilului ■ Deservire tehnică sub bătaia ploii şi asprimea gerului ■ Aprecieri pe măsură ■ Mesaje din şi spre ţară

O nouă etapă în pregătirea soldaţilor:

FORMAREA SPECIALIŞTILOR

pagina 6

IAR-330 PUMA SOCAT "examinat" de observatorii O.S.C.E.

Baza Aeriană Titu a fost, pentru o zi, gazda unui grup de 42 de observatori O.S.C.E, reprezentanţii guvernelor din 26 de ţări.

Potrivit prevederilor Acordului din 1999, de la Viena, fiecare ţară care introduce o nouă tehnică de luptă are obligaţia ca în decurs de un an să organizeze activităţi de prezentare a acesteia, fapt petrecut la Baza Aeriană de Elicoptere menţionată.

În prezenţa unor reprezentanţi ai Parlamentului, Statului Major General, autorităţilor locale, ai Statului Major al Forţelor Aeriene, după o scurtă trecere în revistă a structurii, rolului şi misiunilor îndeplinite de unitatea de aviaţie, unul din cei mai experimentaţi piloţi pe IAR-330 PUMA SOCAT, locotenent-comandorul Eugen Suciu, locţiitorul comandantului escadrilei interoperabile dotate cu un asemenea tip de elicopter, a prezentat observatorilor sistemul SOCAT. Apoi, la hangar, în cadrul unei expoziţii statice, aceştia au putut cunoaşte, detaliat, toate componentele care i-au interesat, un viu interes stârnind cele de electronică şi armament. Căpitan-comandorul Neculai Tătavu, comandantul escadrilei, şi locţiitorul său au efectuat un zbor demonstrativ cu IAR-330 PUMA SOCAT.

În numele reprezentanţilor O.S.C.E. din 26 de ţări, generalul de brigadă sloven Anton Krkovic a apreciat că activitatea a fost bine organizată, că şi-a atins scopul şi a subliniat că partea română şi-a îndeplinit în foarte bune condiţiuni sarcinile asumate şi nu există nici o observaţie negativă.

De altfel, în timpul prezentărilor de la hangar şi a vizitării unor săli de specialitate, laboratoare, pe durata exerciţiului de zbor ca şi a discuţiilor ce au continuat ulterior, oaspeţii au avut cuvinte bune la adresa elicopterului, pe care l-au considerat deosebit de modern şi eficient, a personalului navigant şi tehnic.

Tuturor le-a adresat mulţumiri generalul de flotilă Constantin Croitoru, comandantul Diviziei 1 Aeriene "Siret".

Publicaţie editată de Statul Major al Forţelor Aeriene

Nr. 6 (39) • APRILIE – 2002

NUMIRI ÎN FUNCȚIE ÎN CADRUL STATULUI MAJOR AL FORȚELOR AERIENE

General de brigadă Marinel Nicolae – director al Statului Major al Forțelor Aeriene

General-maior Gheorghe Catrina – comandant al Comandamentului Operațional Aerian Principal

General de flotilă aeriană Constantin Croitoru – comandant al Diviziei 1 Aeriene

General de flotilă aeriană Constantin Zaharia – comandant (rector) al Academiei Forțelor Aeriene "Henri Coandă"

Aplicație cu trageri, la Capu Midia

În perioada 22–26 aprilie a.c., s-a desfășurat, în poligonul Capu Midia, aplicația cu trageri de luptă organizată de Școala de Aplicație pentru Artilerie și Rachete Antiaeriene. La această activitate a participat a doua serie de militari care urmează cursul de formare a subofițerilor în activitate, pe filieră indirectă, sub conducerea **locotenent-colonelului Nicușor Țacu.**

Cei 96 de cursanți au executat trageri cu tunuri antiaeriene de diverse calibre asupra unor ținte aeriene și terestre mobile, obținând, în proporție de 90%, calificativul "Foarte bine".

Colonelul (r) Eugen Zahiu

De 57 de ani, "prieten al americanilor"

Zilele trecute, după o audiență la locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior dr. Ion Magdalena, ne-a vizitat la redacție colonelul ing. (r) Eugen Zahiu. Domnul Zahiu a avut o carieră militară deosebită, dar din toate evenimentele trăite în cei 42 de ani de serviciu sub Drapel, unul are o relevanță deosebită, cu totul aparte. Este vorba despre ceea ce noi am numi întâlnire de gradul trei: o vizită pe care, într-o vreme foarte tulbure, contradictorie, la 10 februarie 1945, i-a făcut-o sublocotenentului Zahiu de atunci generalul american Cortlandt Van R. Schuyler – reprezentant al S.U.A. în Comisia Aliată de Control, creată de cele trei țări aliate, interesate în supravegherea aplicării condițiilor Convenției de Armistițiu cu România.

Cărui fapt datora sublocotenentul Zahiu această onoare?

Colonel (r) Eugen Zahiu

La începutul lunii septembrie 1944, un avion de vânătoare P-51 Mustang, aparținând Armatei 8 Aeriene Americane, cu bazele în Anglia, a aterizat, din greșeala pilotului, pe câmpul de la Ghencea. Terenul fiind accidentat, avionul s-a deteriorat, iar pilotul, după părăsirea aeronavei, s-a prăbușit cu fața la pământ. Sublocotenentul Zahiu, aflat în apropiere cu subordonații săi dintr-o subunitate de artilerie antiaeriană, a intervenit repede și eficient: a readus la viață aviatorul american, a protejat avionul și obiectele din carlingă, predându-le intacte părții americane, anunțată tot de el despre nefericita aterizare a aviatorului. Disciplinat, sublocotenentul Zahiu a raportat despre cele întâmplate la Comandamentul Apărării Antiaeriene a Capitalei.

Se pare că superiorii lui nu prea au apreciat gestul tânărului ofițer. Așa se face că atunci când colegii săi de promoție au fost avansați, cu toții, la gradul de locotenent, Zahiu a fost omis. Întrebând, cercetând, evaluând rezultatele activității sale de până atunci, a devenit clar: fusese sancționat pentru că îl ajutase pe aviatorul american, era considerat "prieten al americanilor".

Spre norocul său, Zahiu s-a întâlnit cu o cunoștință, Dan Brătianu, fost ofițer de rezervă în aceeași unitate cu el, fiul unui influent om politic liberal. Grație acestui camarad, informațiile respective au ajuns la generalul Schuyler. După ce a intervenit la Marele Stat Major pentru repararea nedreptății, generalul american l-a vizitat pe sublocotenentul Zahiu, i-a mulțumit pentru ceea ce a făcut și l-a încunoștințat că va primi, totuși, gradul meritat. Generalul Schuyler a rămas câteva ore în subunitatea artileriștilor antiaerieni, faptul impresionându-l în mod deosebit pe ofițerul român.

La 1 mai 1945, Zahiu primește gradul de locotenent. Va continua o carieră frumoasă, interesantă, care, așa cum spuneam, se întinde pe parcursul a 42 de ani.

Dar cine este, cine a fost, de fapt, generalul Schuyler?

Născut în anul 1900, viitorul general american este mai întâi un elev foarte bun, iar, mai apoi, un militar excelent, cu contribuții specifice remarcabile, cu activitate didactică la West Point și chiar coautor la realizarea primei mitraliere antiaeriene multiple acționate mecanic.

În noiembrie 1944, sosește la București, ca reprezentant al S.U.A. în Comisia Aliată de Control, și părăsește România în iunie 1947. Pe parcursul misiunii din țara noastră, generalul ține un jurnal. Acest jurnal, care începe la 28 ianuarie 1945 și se încheie la 20 septembrie 1946, a fost tradus și publicat în România de Editura Academiei în 1997, sub titlul "Misiune dificilă". Reproducem din acest volum o parte a ceea ce se numește nota biografică a generalului Schuyler:

"În noiembrie 1944, a fost trimis la București, ca reprezentant al S.U.A. în Comisia Aliată de Control, creată de guvernele celor trei state aliate, interesate în supravegherea aplicării condițiilor Convenției de Armistițiu cu România. În această funcție, generalul Schuyler a putut constata nemijlocit metodele brutale folosite de sovietici în campania lor de a înlătura ultimele rămășițe ale libertății în acest nefericit stat satelit al lor – o campanie care includea lichidarea liderilor naționali ai României, menținerea haosului în economie și, în sfârșit, instaurarea unui regim comunist. Chiar dacă, potrivit Armistițiului, el și colegii săi britanici nu erau autorizați să intervină în acest proces, generalul Schuyler și membrii Misiunii sale restrânse au insistat asupra respectării dreptului lor de a călători liberi prin țară și, astfel, au putut trimite

General de divizie C.V.R. Schuyler

în permanență rapoarte la Washington asupra acestor evenimente tragice. Aceste rapoarte au contribuit la informarea Washingtonului asupra modelului general de presiuni sovietice, aplicat mai întâi în România, apoi, în mod identic, în celelalte state satelite din Europa de Est.

În 1947, generalul Schuyler a revenit la Washington în calitate de șef al Grupului de Planificare Politică din OPD. A participat activ la elaborarea conceptului referitor la o alianță Nord-Atlantică și a contribuit la întocmirea documentelor privind politica sa de bază. A luat parte la discuțiile și lucrările comitetului, care au culminat, în 1949, cu înființarea NATO și, în 1950, cu numirea generalului Eisenhower în calitate de comandant suprem al tuturor forțelor NATO din Europa. La începutul anului 1951, când generalul Eisenhower și șeful statului său major, generalul Gruenther, au sosit la Paris și au început organizarea noului Cartier General SHAPE, Schuyler, avansat la gradul de general-maior, a însoțit grupul în calitate de asistent special al generalului Gruenther".

Generalul Schuyler este, deci, unul din cei care au contribuit efectiv la proiectarea și realizarea Alianței Nord-Atlantice. La cei 81 de ani ai săi, colonelul în rezervă Zahiu își amintește cu mândrie că, la un moment dat, un militar american important, i-a întins mâna și l-a sprijinit la greu. Ca între prieteni!

Comandor DUMITRU AMARIEI

Au mai rămas şase luni şi jumătate până la summit-ul NATO de la Praga

România – tot mai aproape de Alianţa Nord-Atlantică

Da, acesta este semnalul pe care-l primim, cu bucurie, satisfacţie şi mândrie naţională, din mai toate cancelariile occidentale, de la personalităţile marcante ale NATO, de la prietenii şi susţinătorii noştri din cele 19 state membre de facto şi de jure ale Alianţei: România se află, cu fiecare zi, cu fiecare nou obiectiv şi angajament îndeplinit, cu fiecare participare prestigioasă la misiunile multinaţionale de menţinere a păcii, tot mai aproape de structurile politico-militare, de spiritul şi mentalitatea Alianţei Nord-Atlantice.

Iată câteva din aceste semne şi semnale:

BRUXELLES: "BENEFICIEM DE O CREDIBILITATE SPORITĂ!" Recenta sesiune de la Bruxelles, ultima până la summit-ul din noiembrie, de la Praga, a Consiliului Nord-Atlantic cu România (în formula 19 + 1), a adus în centrul dezbaterilor ambasadorilor statelor membre ale NATO stadiul reformei în domeniul militar, element considerat prioritar în algoritmul Planului de Pregătire în vederea Aderării.

Prezent în capitala Belgiei, primul-ministru al României, Adrian Năstase, a expus pe larg desfăşurarea reformei în Armata României, subliniind, la întoarcerea în ţară, că: **"Am primit un semnal foarte clar că Alianţa Nord-Atlantică apreciază faptul că ne-am respectat angajamentele şi, în special, pe cele pe care le-am anunţat la reuniunea în aceeaşi formulă de anul trecut şi, ca urmare, beneficiem de o credibilitate sporită!"**

În aceeaşi notă optimistă, secretarul general al NATO, lordul George Robertson, declara: **"Există un curent pozitiv în legătură cu admiterea României în NATO. Acum, totul depinde de felul în care ea îşi va îndeplini angajamentele asumate, va finaliza reformarea societăţii româneşti".** Iar Richard Armitage, adjunctul şefului diplomaţiei americane, adăuga: **"Vrem să aducem în Alianţă toate statele care îndeplinesc condiţiile de aderare, de la zona Baltică până la Marea Neagră şi Marea Adriatică. Nici o ţară nu va fi exclusă din considerente istorice, geografice sau din cauza unor puncte de vedere ale unei puteri din afara Alianţei!"**

WASHINGTON D.C.: ŞEFUL STATULUI MAJOR GENERAL AL ARMATEI ROMÂNE, DECORAT DE PREŞEDINTELE S.U.A., GEORGE W. BUSH. În cadrul unei ceremonii oficiale desfăşurate la Pentagon, şefului Statului Major General al Armatei României, generalul dr. Mihail Popescu, i-a fost conferită, din partea preşedintelui George W. Bush, decoraţia Legiunea de Merit în grad de Comandor, pentru **"modul excepţional în care şi-a îndeplinit atribuţiile din noiembrie 2000 până în aprilie 2002".** Înalta distincţie a fost înmânată de şeful Statului Major Interarme, generalul american Richard Meyer, şi ea reflectă modul în care generalul român a conceput Planul detaliat de restructurare a Forţelor Armate ale României, materializat în: implicarea directă în analiza şi stabilirea structurii de forţe militare; reducerea amplă a efectivelor de militari şi civili; evaluarea nevoilor de infrastructură şi logistică; dezvoltarea corpului de subofiţeri profesionişti şi restructurarea sistemului de învăţământ militar. De asemenea, decoraţia răsplăteşte creşterea capacităţii României de a participa la operaţiuni de menţinere a păcii în Balcani (SFOR şi KFOR) şi la campania antiteroristă (ISAF), reflectând creditul de care se bucură România din partea Statelor Unite ale Americii şi, înainte de toate, aprecierea că ţara noastră acţionează ca **un membru de fapt al Alianţei Nord-Atlantice.**

Ceea ce reprezintă, fără îndoială, un nou şi important semn şi semnal că România se află în "cărţile" NATO şi că poate spera, cu şanse mari, la summit-ul din noiembrie, de la Praga, că va primi invitaţia de aderare la NATO. Aşa să fie!

ANTALYA: REUNIUNEA CU TEMA "TERORISMUL – O PROVOCARE GLOBALĂ LA ADRESA SECURITĂŢII INTERNAŢIONALE. CAPACITATEA NATO DE A CONTRIBUI LA MENŢINEREA PĂCII ŞI SECURITĂŢII". La această a 12-a Conferinţă Internaţională anuală, organizată cu sprijinul Guvernului şi Adunării Populare din Turcia, a luat parte şi România, reprezentată de Sorin Encuţescu, secretar de stat şi şef al Departamentului pentru Relaţii cu Parlamentul, Armonizarea Legislativă şi Relaţii Publice şi preşedinte al Asociaţiei euro-atlantice "Manfred Wöerner" din România.

Reuniunea s-a constituit într-o reuşită pledoarie a Turciei şi Greciei în favoarea extinderii NATO şi aderării la Alianţă a României şi Bulgariei, ţări apreciate pentru contribuţia lor substanţială la misiunile multinaţionale de menţinere a păcii, printre care şi ISAF, a cărei comandă urmează să o preia, în curând, Turcia. Şi cu acest prilej, s-a reafirmat necesitatea imperioasă a întăririi flancului sudic al NATO, prin extinderea Alianţei şi în zona balcanică, aceasta constituind şi cea mai mare asigurare împotriva terorismului, a instabilităţii în această parte a Europei.

Demnitarul român a subliniat, în intervenţia sa, că **"efectul întregului este mai mare decât suma participărilor individuale"** şi şi-a exprimat convingerea că **"trebuie invitat** (la Praga – n.n.) **un grup mare de state la aderare, pentru maximizarea resurselor şi contribuţiilor pe care acestea le pot oferi".** Pentru a încheia pe cât de patetic, pe atât de frumos: **"Sunt cetăţean al unei ţări candidate la NATO, dar doresc să fiu cetăţeanul unei ţări care aparţine Alianţei Nord-Atlantice".**

În sprijinul extinderii Alianţei în partea sa de sud s-a pronunţat şi primul-ministru al Italiei, Silvio Berlusconi, care, aflat într-o recentă vizită la Bucureşti, aprecia: **"Misiunea NATO din ziua de azi este aceea de a vindeca rănile provocate de războiul rece, prin depăşirea liniei de demarcaţie din interiorul Europei... Militäm pentru un proces de extindere echilibrat, capabil să întărească securitatea pe continent, inclusiv în acele zone cum ar fi sud-estul Europei, unde securitatea este necesară mai mult ca oriunde".**

Aşadar, România primeşte noi şi importante semne şi semnale că se află în vederile celor care vor decide, la Praga, extinderea NATO, că poate spera la nominalizarea sa în cel de-al doilea val de aderare. Acum, totul depinde de noi, de eforturile pe care le vom face în continuare pentru a întări credibilitatea, pentru a dovedi că suntem, realmente, nu numai consumatori, ci şi furnizori de securitate în regiune şi pe continent.

Pagină realizată de
NICOLAE RADU

MONDO MILITARE

▸▸▸ NUMIRE ÎN FUNCŢIE. După cum informează agenţia **PAP,** generalul de divizie dr. Ryszard Olszewski a fost numit în funcţia de comandant al Aviaţiei şi Apărării Antiaeriene ale Poloniei. Anterior, acesta a îndeplinit funcţia de şef al Direcţiei Generale de Operaţii.

▸▸▸ TRAGERI DE AVIAŢIE. Surse militare din Moscova, preluate de agenţia de presă **ITAR-TASS,** informează că, în perioada 15–20 aprilie a.c., unităţi din cadrul Forţelor Aeriene Militare ale Federaţiei Ruse au executat trageri de aviaţie, cu rachete, într-un raion din Marea Neagră, la aproximativ 45 km sud-est de localitatea Feodosia. Au avut, de asemenea, loc exerciţii cu trageri de aviaţie în cadrul unor mari unităţi ale Forţelor Aeriene ale Italiei, acestea desfăşurându-se, potrivit **RAIUNO,** într-o zonă din Marea Tireniană, la circa 20 km sud-vest de localitatea Pachino.

▸▸▸ AVIOANE SCOASE DIN SERVICIU. Agenţia **FRANCE PRESSE,** preluând ştiri difuzate din Praga, relatează că Republica Cehia a scos din serviciul Forţelor sale Aeriene ultimele 10 avioane de tipul "SU-22", de construcţie sovietică. În prezent, capacitatea de apărare aeriană a Cehiei este asigurată de 8 aeronave de luptă de tipul "MiG-21", din care doar jumătate îndeplinesc condiţiile de zbor.

▸▸▸ DIALOG POLONO-UCRAINEAN. Din Kiev, agenţia de ştiri **INTERPRES** informează că ministrul polonez al apărării, Jerzy Szmajdzinski, a purtat convorbiri oficiale cu omologul său ucrainean, Volodimir Skidcenko, în cadrul cărora au fost abordate probleme privind consolidarea cu noi subunităţi (de aviaţie de transport sau de geniu) a batalionului polono-ucrainean, precum şi posibilitatea participării acestuia la Forţa Europeană de Reacţie Rapidă. Sursele citate precizează că Polonia este interesată să achiziţioneze piese de schimb, armament şi motoare pentru avioane (din Ucraina), iar Kievul de cumpărare de sisteme de conducere a focului de tipul "DRAWA" (din Polonia).

▸▸▸ REFORMĂ ÎN FORŢELE AERIENE ALE GRECIEI. Până în anul 2003, efectivele Forţelor Armate ale Greciei vor fi asigurate, în proporţie de 25 la sută, de către militari profesionişti – informează surse din Atena, preluate de agenţia **FRANCE PRESSE.** Potrivit planului Departamentului apărării, acest fapt va permite reducerea duratei serviciului militar obligatoriu – de la 18 la 12 luni. De asemenea, limita de încorporare va scădea de la 50 la 45 de ani. Până în anul 2005, efectivele armatei vor scădea de la 116.000 la 89.000 de militari, iar mai mult de un sfert din subunităţile militare existente vor fi restructurate.

▸▸▸ REZERVIŞTI S.U.A. Pentagonul, citat de agenţia **U.P.I.,** precizează că, la această dată, totalul rezerviştilor activaţi (ca urmare a evenimentelor din 11 septembrie 2001 şi a războiului din Afganistan) este de 81.193 de oameni. Din aceştia, 35.981 sunt încadraţi în Garda Naţională şi Rezerva Forţelor Aeriene Militare ale Statelor Unite ale Americii.

▸▸▸ MĂSURI ANTITERORISTE. Recent, preşedintele american George W. Bush a dispus, prin decret prezidenţial, înfiinţarea Consiliului Consultativ Prezidenţial pentru Securitatea Teritoriului Naţional (PHSAC) şi a unor Comitete Superioare Consultative (SAC). PHSAC va fi compus din maximum 21 de membri numiţi de preşedinte, iar SAC din 17 membri. Cu acelaşi prilej, S.U.A. au inclus pe lista organizaţiilor teroriste alte două grupări suspectate de legături cu Al-Qaeda: Asbat Al-Ansar (organizaţie teroristă a musulmanilor sumiţi – palestinieni din taberele de refugiaţi din Liban), interzisă de autorităţile de la Beirut, şi Salafist Group for Call and Combat (grup terorist algerian, care face parte din Gruparea Islamică Înarmată), care desfăşoară acţiuni teroriste în Algeria de mai bine de 10 ani. Decizia implică interzicerea finanţării acestora şi neacordarea de vize membrilor ei pentru accesul pe teritoriul Statelor Unite – precizează agenţia **ASSOCIATED PRESS.**

▸▸▸ RACHETĂ DE CROAZIERĂ. Din Moscova, agenţia de presă **ITAR-TASS** a anunţat că aviaţia strategică din cadrul Forţelor Nucleare Strategice ale Rusiei urmează să fie dotată cu un nou tip de rachetă de croazieră. Specialiştii militari ruşi afirmă că noul tip de rachetă este cu mult mai avansat decât oricare alt tip din aceeaşi clasă, din dotarea Forţelor Aeriene ale altor state, şi, practic, imposibil de combătut cu sistemele actuale anti-rachetă.

▸▸▸ ACCIDENTE AVIATICE. Potrivit unui comunicat al Pentagonului, reluat şi difuzat de agenţia **ASSOCIATED PRESS,** un avion american de cercetare fără pilot s-a prăbuşit într-o zonă maritimă situată la sud de Filipine. Avionul executa un zbor de recunoaştere în cadrul campaniei antiteroriste dusă de Statele Unite ale Americii şi aliaţii lor.

Agenţia de presă **PETRA** transmite, din Aman, că un avion de luptă de tipul "F-5", aparţinând Forţelor Aeriene Militare ale Iordaniei, s-a prăbuşit în timp ce efectua un exerciţiu de antrenament. Pilotul avionului şi-a pierdut viaţa în accident.

▸▸▸ INTENŢIE. Cu prilejul vizitei în Franţa a ministrului polonez al apărării, Jerzy Szmajdzinski, demnitarul de la Varşovia a făcut publică intenţia Poloniei de a încheia un contract de achiziţionare a unor avioane de luptă de producţie franceză – relatează agenţiile **FRANCE PRESSE** şi **PAP.** Autorităţile poloneze doresc să înlocuiască avioanele MiG-21, din dotarea Forţelor Aeriene Militare, cu altele mai performante, cel mai posibil cu MIRAGE-2000.

▸▸▸ AJUTOR MILITAR SUPLIMENTAR. Casa Albă a cerut Congresului să aprobe ca S.U.A. să suplimenteze ajutorul militar acordat următoarelor ţări: Georgia – cu 20 de milioane dolari (faţă de cele 11 milioane prevăzute iniţial); Uzbekistan – 11 milioane dolari (25,2 milioane); Kirghistan – 9 milioane dolari (2 milioane); Kazahstan – 2 milioane dolari (2,75 milioane); Tadjikistan – 3 milioane dolari (0,7 milioane).

▸▸▸ REDUCERI. Oficialităţi militare ale Pentagonului, citate de **U.P.I.,** au anunţat că, până în anul 2011, numărul bazelor militare americane (terestre, aeriene şi maritime) de pe teritoriul Coreei de Sud va fi redus de la 41 la 23. Dar, cu toate acestea, subliniază experţii americani, prezenţa militară a S.U.A. în Coreea de Sud va fi menţinută la circa 37.000 de militari.

"Strong Resolve 2002"

■ Drum cu peripeţii ■ Misiuni la limita imposibilului ■ Deservire tehnică sub bătaia ploii şi asprimea gerului ■ Aprecieri pe măsură ■ Mesaje din şi spre ţară

EXAMENUL DE MATURITATE AL ELICOPTERIŞTILOR ROMÂNI

Amplul exerciţiu "STRONG RESOLVE 2002" a fost o experienţă cu totul şi cu totul excepţională pentru elicopteriştii militari români din escadrila interoperabilă de IAR-330 PUMA SOCAT de la Titu, pe care ne-o înfăţişează chiar participanţii la evenimentele de dinaintea şi pe timpul aplicaţiei multinaţionale. Pregătirea echipajelor şi a aparatelor de zbor s-a făcut din vreme, cu temeinicie. "Uneori – ne spunea căpitanul Cristian Ciochină – ne apuca noaptea în cazarmă. Cu o săptămână înainte de decolare, nici televizorul n-am avut timp să-l deschidem".

NAVIGÂND PRINTRE NORI DE FURTUNĂ

Cele două elicoptere au plecat în formaţie. La comanda echipajelor: **locotenent-comandorii Eugen Suciu** şi **Adrian Constantinescu.** În primul aparat, împreună cu Suciu, alţi doi piloţi: **căpitanii Aurel Badea** şi **Cristian Ciochină,** mecanic de bord, **maistrul militar clasa a 2-a Daniel Negoiţă.** O idee ce avea să se dovedească folositoare – prezenţa în elicopter, pentru a ajuta la traversarea a două ţări, a navigatorului de la C-130 Hercules, **locotenent-comandorul Alin Colbea.** În al doilea elicopter, alături de Constantinescu: **căpitanul Cristian Ştefănescu** ("computer man"), pilot, şi **maistrul militar clasa 1 Laurenţiu Ene,** mecanic de bord.

O primă escală s-a făcut la Satu-Mare. Urma survolarea vestului Ucrainei. Deşi, iniţial, fusese obţinută aprobarea pentru traversare la 300 metri înălţime, autorităţile ucrainene le-au comunicat că trebuie să zboare la 3.000 de metri. Au spart individual plafonul, folosind din plin performanţele tehnice ale aparaturii de navigaţie în condiţii meteorologice grele, şi s-au regrupat după ieşirea din nori. În pofida turbulenţelor de sub plafon, deasupra norilor i-a întâmpinat un soare binefăcător. Dar peripeţiile zborului abia începuseră. Ora şi minutele – cu o toleranţă de numai trei unităţi la acestea din urmă – estimate cu 200 de kilometri înainte de intrarea în spaţiul polonez şi transmise autorităţilor de la Varşovia, trebuiau respectate cu sfinţenie. De aici, mereu şi mereu calcule, acţiuni pe măsură. La un moment dat, la cei 3.000 de metri altitudine a apărut pericolul de givraj.

Ei au zburat pe elicopterul cu numărul din imagine: locotenent-comandor Eugen Suciu, căpitani Aurel Badea şi Cristian Ciochină

Ucrainienii au aprobat coborârea la 300 de metri, cu puţin înainte de trecerea graniţei cu Polonia. Dar vântul, în rafale de 15–20 metri pe secundă, îi obliga la corecţii permanente. Aterizare în bune condiţii la Cracovia, pentru realimentare. Şi din nou la drum. Deasupra unui teren peste care nu mai zburaseră niciodată. Pe o vreme câinoasă. Trecuseră de Lodz, când în faţă le-a apărut un front de nori cumulonimbi. Fulgere înspăimântătoare ajungeau până în pământ. Continuarea zborului devenise un pericol. Nu aveau radar meteo la bord. Înapoi nu se mai puteau întoarce. Frontul cumulonimbilor le închisese calea. Mai erau două variante. Să aterizeze de urgenţă pe un aeroport civil sau să-şi continue drumul ocolind centrele noroase. La sugestia navigatorului delegat de la C-130 Hercules, locotenent-comandorul Colbea, expert în traversarea de mări şi ţări (e drept, cu uriaşa aeronavă, nu cu elicopterul), şi în colaborarea cu autorităţile civile aeronautice, s-a luat legătura cu centrul de dirijare din Varşovia, care i-a preluat, prin transponder, comunicându-le din aproape în aproape traiectul favorabil. Aportul navigatorului a fost substanţial. El i-a impresionat pe elicopteriştii nu numai prin profesionalism, ci şi prin caracterul său deosebit.

La Bydgoszc, unde s-au stabilit detaşamentele de zbor şi unde au aterizat după şase ore şi jumătate de la ieşirea din ţară, el avea să-şi reia locul la bordul aeronavei C-130 Hercules, a Bazei 90 Transport Aerian, care participa la aplicaţii. O altă experienţă câştigase şi el. Cu elicopterul, care, a recunoscut, te solicită mai mult în navigaţia aeriană decât puternicul aparat pe care îl deserveşte.

O premieră se consumase deja şi pentru elicopteriştii. Zborul cu SOCAT-ul în condiţii meteorologice grele peste două ţări. Faţă de ieşirea din septembrie anul trecut, de la "COOPERATIVE KEY", din Bulgaria, era un salt evident. Dar şi acel exerciţiu îi solicitase la maximum. Cu misiuni mai multe şi mai variate, câte două trei pe zi: transport persoane, însoţire, evacuare răniţi, căutare-salvare, unele date ca în serviciu de alarmă la aerodrom, altele schimbate în aer.

LUPTA CU VITREGIILE VREMII CONTINUĂ

De pe 26 februarie până pe 15 martie, cât s-au aflat în aplicaţie, s-a zburat pe o vreme nemiloasă: ceaţă, lapoviţă, ninsori alternând cu ploi torenţiale sau mocănești. Numai două zile au fost cu soare, dar şi atunci a bătut vântul. De parcă într-adins au fost "alese" asemenea condiţii, ca să le pună la grele încercări aptitudinile. O misiune chiar a fost imposibil de executat. Nimeni nu s-ar fi hazardat la un asemenea risc. Suciu a vrut să motiveze, dar reprezentantul american nu l-a lăsat să-şi ducă până la capăt explicaţiile. Fenomenele meteorologice erau prea evidente. Vizibilitate: zero.

Altădată li s-a cerut să zboare într-o misiune de C.A.S., direct la un obiectiv, lucru ce i-ar fi dus prea departe de ţărm, circa 10 km, şi obliga la un zbor mai îndelungat deasupra Mării Baltice. Cum elicopterele nu aveau instalaţie de flotabilitate pentru amerizare în caz de pericol, echipajele noastre au propus o altă variantă, care a fost acceptată imediat. Şi în acest caz soluţia aleasă a fost lăudată. "Riscurile inutile, mai ales că era vorba de un exerciţiu, nu-şi aveau rostul, alta ne era reacţia dacă ar fi fost o situaţie reală, de luptă, n-am fi pregetat – spunea Suciu. Dar, pe undeva, am impresia că ne-au încercat, să vadă, ne aventurăm sau nu?"

Momentele apropiate de limita imposibilului au fost însă destule. De pildă, trebuiau să îmbarce nişte militari finlandezi dintr-o cazarmă dispusă într-un loc aproape invizibil, mai ales că era ceaţă deasă. Polonezii, care i-au îndrăgit foarte mult şi le-au apreciat deprinderile în folosirea procedurilor NATO, le-au pus la dispoziţie o hartă 1:50.000 a oraşului Szczecin. Sub aparat le apărea o mare de blocuri. Trebuiau să se orienteze numai după coordonate, nimeni nu era cu ei la bord care să le ofere informaţii suplimentare. Locul de aterizare se numea Baltic Baraks şi românii l-au găsit, fără probleme, militarii finlandezi fiind "săltaţi" dintre blocuri şi o lizieră şi duşi să-şi îndeplinească misiunile de verificare a spaţiului terestru unde trupele lor, sau ale altor naţii, aveau să acţioneze. De regulă, până acum, în asemenea condiţii de teren şi stare a vremii, de zbor în teren necunoscut, se proceda la o recunoaştere prealabilă, se apela la un cunoscător al locurilor care să dirijeze echipajul etc. În mai toate misiunile pe care le-au efectuat la **"Strong Resolve",** echipajele româneşti au mers numai după coordonate, cu ajutorul hărţilor. Era pentru prima (şi ultima dată, probabil) când vedeau acele locuri. Aşa s-a procedat şi cu militarii suedezi îmbarcaţi, şi cu cei din alte state, acoperindu-se o suprafaţă de o pătrime din teritoriul Poloniei. Ceea ce înseamnă circa 80.000 de km². Totul în condiţii de securitate ireproşabile, în pofida vremii neprielnice. Fapt ce i-a făcut pe polonezi să exclame: "Dom'le, şi voi sunteţi profesionişti, dar şi elicopterele sunt ultraperformante! " IAR-330 PUMA SOCAT a făcut furori la **"Strong Resolve".** Cert este că elicopterul românesc modernizat depăşeşte capabilităţile aparatelor de zbor similare ale altor state (asta au spus-o străinii!), iar piloţii români sunt ei înşişi convinşi că încă n-au "stors" tot din ce poate da această "pasăre măiastră".

Ce au mai reuşit ai noştri pe acolo.Să se "ascundă" de vizoarele avioanelor de vânătoare americane care i-au căutat până i-au pierdut (zic ai noştri), atunci când au fost în rolul unor "ţinte" posibile. Să străbată păduri şi zone limitrofe fără să pericliteze securitatea reţelelor de înaltă tensiune. Ca un făcut, acolo – povestesc elicopteriştii de la Boteni – stâlpii de înaltă tensiune de la marginea pădurilor sau din interiorul lor, în loc să fie semnalaţi prin alte culori, stridente, ca la noi, sunt vopsiţi tot în verde(!), fapt ce i-a făcut să fie superatenţi, ca să nu intre în cablurile ce treceau de la unul la altul. Atât le-ar fi trebuit! N-a contat că, uneori, erau trimişi de la Swinoujscie, situat la graniţa cu Germania, până în cealaltă parte, de nord-est, la Gdansk. Nici că fiecare zbor era marcat de pericolul ce-l prezentau stolurile de păsări ce migrau în zonă, uneori în grupuri de circa 100. Cei drept, fuseseră avertizaţi la briefing-urile la care au participat de fiecare dată, în zona Mării Baltice, dar pericolul se extindea, în unele localităţi, şi mult mai departe de litoral.

Echipa tehnică în faţa unuia din elicopterele care au evoluat în aplicaţie

DEPĂŞIND TOATE AŞTEPTĂRILE

"Strong Resolve 2002" a scos în evidenţă însă şi alte aspecte demne de semnalat. Dincolo de capacitatea personalului navigant de a găsi întotdeauna cele mai bune soluţii de îndeplinire a misiunilor, a flexibilităţii dovedite (şi care a plăcut mult americanilor, se pare că au vrut chiar să îi testeze), a pregătirii şi curajului cu care au luat cele mai bune hotărâri, s-a profilat o mare disponibilitate de efort, sfidându-se şi cele mai cumplite intemperii. Asta ţinând cont şi de echipamentul cu care formaţia tehnică a fost obligată să-şi exercite atribuţiile: ţinuta mozaic. Ca să fie toţi la fel. Foarte frumos şi înţelept. Dar acolo a plouat, a nins, a fost lapoviţă, termometrele arătau uneori minus opt grade. Iar tehnicienii trebuiau să pregătească elicopterele pentru zborul de a doua zi, de cele mai multe ori afară. Aparatele noastre de zbor nu puteau intra în hangarul pus la dispoziţie (?!), aşa că majoritatea lucrărilor se efectuau sub cerul liber. Cum se zbura mai tot timpul în lapoviţă şi ninsoare, tunurile, de pildă, trebuiau demontate, la înapoierea din misiune, curăţate, pregătite din nou pentru asamblat (asta în hangar) şi montate, apoi, afară. Ore întregi se stătea în ploaie, frig. Când se ridicau din autobuz românii, scaunele pe care stătuseră erau leoarcă. Şi noaptea se rugau la Dumnezeu să le usuce ţinuta pentru a fi bună a doua zi. Au fost zile când terminau lucrările de întreţinere la şapte-opt seara, pentru ca a doua zi, dacă se schimbau misiunile, să monteze, dis-de-dimineaţă, rezervoare suplimentare. **Căpitan-comandorul inginer Marian Voicu,** şeful echipei tehnice, şi inginerul şef al bazei aeriene de la Titu, **locotenent-comandorul Eduard Dodu,** aveau de ce să fie mulţumiţi. Lucrările efectuate de grupul pe care-l aveau în subordine au fost la înălţime. Şi-a făcut cu prisosinţă datoria: **căpitan-comandorul ing. Marius Oprescu, căpitanii ing. Mihai Oanţă, Horaţiu Davidoiu, Cătălin Marin, Florin Tăbârcă, locotenentul ing. Florin Maican, maiştrii militari Laurenţiu Velcu, Ştefan Perţea, Germis Tănase, Florin Cuţocheraş.**

Prin strădania lor şi acţiunile echipajelor, elicopteriştii români şi-au câştigat un bun renume, fapt apreciat de un general englez din conducerea aplicaţiei care, prin **generalul Cornel Paraniac,** şi-a declarat deplina satisfacţie faţă de tot ce au întreprins în decursul aplicaţiei. Iar **maiorul american Brian Benson** a apreciat ca foarte bună comportarea echipajelor româneşti.

Satisfacţia lucrului bine făcut le crea o dispoziţie aparte, dublată de veştile bune pe care le primeau, prin telefon, de acasă. În fiecare seară, câte unul suna la Bucureşti, la familie, şi releul din Capitală pe care îl stabiliseră intra imediat în funcţiune. Soţia respectivă le apela pe celelalte. Unul dintre ei, **căpitanul Aurel Badea,** era nerăbdător să afle dacă a născut Nicoleta, soţia lui. Badea era pregătit să-i cinstească. Avea experienţă din timpul mitingului din Turcia când, acolo fiind, fusese avansat la gradul de căpitan şi a trebuit să deschidă larg portmoneul.

La orizont se profilează deja participarea la COOPERATIVE KEY, în Franţa. Un nou examen pentru mult dorita atestare de la Praga.

PETRE BÂNĂ

P.S. Înainte ca aceste rânduri să vadă lumina tiparului, am aflat că Aurel Badea are un băieţel de toată frumuseţea, Andrei Cosmin. Să-i trăiască!

Dicţionar NATO

HAWK

1. **Tipul:** avion de antrenament şi atac.
2. **Primul zbor:** 21 august 1974.
3. **Producţia:** BAE (Marea Britanie).

❒ **Hawk T:** avion în dublă comandă. Model aflat în înzestrarea formaţiei de acrobaţie aeriană Red Arrows.

❒ **Hawk 50 Series:** avion destinat exportului. Exemplarele construite au fost livrate între 1980 şi 1985.

❒ **Hawk 60 Series:** versiune modernizată a modelului precedent.

❒ **Hawk 100 Series:** prototipul a efectuat primul zbor la 21 octombrie 1987.

❒ **Hawk 200 Series:** avion multirol, în simplă comandă.

4. **Clienţi din NATO:** Marea Britanie, SUA, Canada.

Caracteristici tehnico-tactice:

– Anvergura ..... 9,39 m;
– Lungimea ..... 11,17 m;
– Înălţimea ..... 3,99 m;
– Greutatea ..... 3.750 kg;
– Viteza maximă..... 0,88 Mach;
– Raza de acţiune ..... 2.433 km;
– Motorul ..... 25,4 kN.

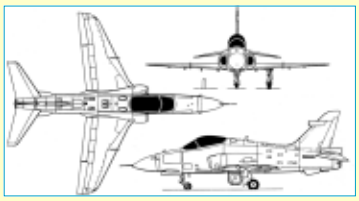

HARRIER

1. **Tipul:** avion de recunoaştere şi sprijin aerian.
2. **Primul zbor:** 31 august 1966.
3. **Producţia:** BAE (Marea Britanie), McDONNELL DOUGLAS (SUA).

❒ **Harrier GR. Mk1:** cele 118 exemplare construite au fost livrate forţelor aeriene britanice între 1969 şi 1987.

❒ **Harrier T. Mk2/Mk4:** avioane în dublă comandă destinate antrenamentului.

❒ **Harrier GR. Mk5:** avion în simplă comandă. A efectuat primul zbor la 30 aprilie 1985. Livrările au început la 29 mai 1987.

❒ **Harrier Mk50:** avion în simplă comandă aflat în înzestrarea forţelor navale americane şi spaniole.

❒ **Harrier T. Mk60:** avion în dublă comandă aflat în înzestrarea forţelor aeriene indiene.

❒ **Sea Harrier FRS:** avion destinat marinei militare. A efectuat primul zbor la 20 august 1978. Livrările au început în iunie 1979.

❒ **AV-8B:** avion în simplă comandă aflat în înzestrarea marinei americane. A efectuat primul zbor la 29 august 1983.

❒ **TAV-8B:** avion în dublă comandă. A efectuat primul zbor la 21 octombrie 1986.

❒ **EAV-8B:** avion în simplă comandă aflat în înzestrarea forţelor navale spaniole.

4. **Clienţi din NATO:** Marea Britanie, SUA, Spania.

Caracteristici tehnico-tactice (Harrier GR. Mk5):

– Anvergura ..... 9,25 m;
– Lungimea ..... 14,12 m;
– Înălţimea .....3,55 m;
– Greutatea .....6.343 kg;
– Viteza maximă.....0,9 Mach;
– Raza de acţiune ..... 3.891 km;
– Motorul ..... 95,42 kN.

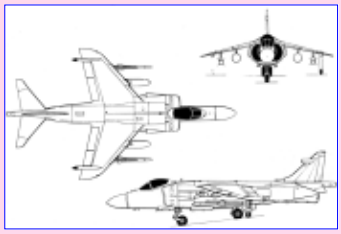

JAGUAR

1. **Tipul:** avion de sprijin aerian.
2. **Producţia:** SEPECAT (Franţa şi Marea Britanie)

❒ **Jaguar A:** avion în simplă comandă aflat în înzestrarea forţelor aeriene franceze. A efectuat primul zbor la 23 martie 1969. Au fost livrate 160 de exemplare până în decembrie 1981.

❒ **Jaguar B** (Jaguar T. Mk2): avion în dublă comandă, destinat antrenamentului. A efectuat primul zbor la 30 august 1971. Au fost livrate forţelor aeriene britanice 38 de exemplare.

❒ **Jaguar E:** avion în dublă comandă, destinat antrenamentului. A efectuat primul zbor la 8 septembrie 1968. Au fost construite 40 de exemplare forţelor aeriene franceze.

❒ **Jaguar S** (Jaguar GR. Mk1): avion în simplă comandă aflat în înzestrarea forţelor aeriene britanice. A efectuat primul zbor la 12 octombrie 1969. Au fost construite 165 de exemplare.

❒ **Jaguar International:** avion destinat exportului. A efectuat primul zbor la 19 august 1976. Începând din 1981 acest model se asamblează şi în India.

❒ **Jaguar GR. Mk3:** avion în simplă comandă. Livrările au început la 18 ianuarie 2000.

❒ **Jaguar T. Mk4:** avion în dublă comandă. A efectuat primul zbor la 11 noiembrie 1998.

3. **Clienţi din NATO:** Marea Britanie, Franţa.

Caracteristici tehnico-tactice:

– Anvergura ..... 8,69 m;
– Lungimea ..... 16,83 m;
– Înălţimea ..... 4,89 m;
– Greutatea ..... 7.000 kg;
– Viteza maximă..... 1,6 Mach;
– Raza de acţiune .....3.524 km;
– Motoarele ..... 2 x 35,75 kN.

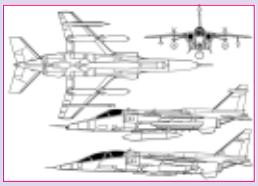

Următoarea pagină a Dicţionarului NATO va fi dedicată aeronavelor:

❒ JAS-39 Gripen
❒ KC-10 Extender
❒ L-39 Albatros

Pagină realizată de locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU

"Ziua presei"

La exerciţiul combinat de instruire "JCET-92F"

Pe timpul desfăşurării, la Baza Aeriană de Transport Otopeni, a exerciţiului combinat de instruire "JCET-92F", la care au participat militari din Forţele Aeriene ale României şi ale Statelor Unite ale Americii, s-a organizat, în ziua de 15 aprilie 2002, **"ZIUA PRESEI",** activitate la care au luat parte reprezentanţi ai celor două detaşamente care s-au instruit în comun.

Cu acest prilej, s-au făcut scurte declaraţii de presă, pe care le reproducem cu plăcere şi în revista noastră.

Maiorul Gregg Vanderley, comandantul detaşamentului american, şi căpitan-comandorul Gheorghe Lupeş, coordonator de zbor în cadrul exerciţiului "JCET-92F"

"Am rămas impresionaţi de pregătirea militarilor români. Sunt nişte profesionişti şi nişte oameni extraordinari. Am mai desfăşurat exerciţii în comun şi, de la an la an, am observat progrese remarcabile. Românii sunt foarte deschişi şi foarte bine pregătiţi. Totul a fost perfect pus la punct şi, de aceea, exerciţiul a fost o reuşită... Iar relaţiile profesionale dintre aviatorii ţărilor noastre au avut efecte şi în plan personal, apropiindu-ne foarte mult, adâncind prietenia şi camaraderia dintre noi", a declarat ***maiorul GREGG VANDERLEY,*** **comandantul detaşamentului american.**

La rândul său, ***căpitan-comandorul VIOREL TĂNASE,*** coordonatorul exerciţiului din partea Statului Major al Forţelor Aeriene ale României, a concluzionat: **"Am colaborat foarte bine cu partenerii americani. Am demonstrat că suntem pregătiţi să îndeplinim misiuni sub egida şi la standardele NATO. Sperăm ca, din toamnă, să acţionăm alături de partenerii americani şi în calitate de membri ai Alianţei Nord-Atlantice".**

Aeronava MC-130, excelentul ...solist al unui exerciţiu complex, dens – "JCET-92F"

Iar ***căpitan-comandorul GHEORGHE LUPEŞ,*** coordonator de zbor în cadrul exerciţiului, a adăugat: **"Relaţiile dintre militarii noştri şi cei americani s-au prelungit dincolo de latura profesională. S-au legat prietenii strânse, s-au spus glume, s-au făcut excursii. Deja ne cunoaştem destul de bine, ne-am obişnuit unii cu ceilalţi, lucrăm excelent împreună".**

O nouă etapă în pregătirea soldaţilor:

FORMAREA SPECIALIŞTILOR

Soldaţii celei de a treia serii de militari în termen pregătite în cadrulBatalionului de instrucţie al Şcolii de Aplicaţie pentru Artilerie şi Rachete Antiaeriene au început ultimul modul de pregătire, cel destinat formării lor ca specialişti. Despre modul în care s-a derulat procesul de instruire până în momentul de faţă ne-au vorbit atât soldaţii, cât şi instructorii lor.

– Cum este structurată pregătirea militarilor în termen în Batalionul de instrucţie?

Maior Ion Bucioacă: "Instruirea soldaţilor este structurată pe trei module, astfel: primul are o durată de trei săptămâni şi este destinat formării iniţiale a militarului, cel de-al doilea durează patru săptămâni şi vizează formarea militarului ca luptător, iar cele şapte săptămâni alocate ultimului modul sunt alocate formării specialistului. Pregătirea militarilor este comună numai pe parcursul primelor două module, şedinţele fiind conduse de comandanţii de baterii, plutoane şi grupe, în vreme ce responsabilitatea pregătirii în ultimul modul revine instructorilor specialişti. După parcurgerea fiecărei etape de pregătire, soldaţii susţin examene de verificare. Este interesant de amintit faptul că majoritatea membrilor comisiei care efectuează verificarea finală a militarilor sunt reprezentanţi ai unităţilor beneficiare din structura Statului Major al Forţelor Aeriene".

– Aţi întâmpinat greutăţi în procesul de instruire a soldaţilor?

Locotenent Gabriel Iacoviţă : "Pe parcursul primelor două module numărul instructorilor a fost foarte mic. În condiţiile în care aveam foarte mulţi militari în termen, rezultatul muncii noastre nu era pe măsura eforturilor investite. Este normal: într-un fel se descurcă un instructor cu 20 de militari şi altfel cu 40... Acum, am primit întăriri! Noii noştri colegi sunt subofiţeri care au lucrat anterior în unităţi, unii dintre ei având chiar 10 ani vechime. Aveam mare nevoie de experienţa lor! Sunt convins că activitatea pe care o vor desfăşura alături de noi va avea o influenţă benefică asupra pregătirii soldaţilor".

– Cine participă la orele de instrucţie?

Caporal Marius David: "Înainte, noi, militarii angajaţi pe bază de contract, eram singurele ajutoare ale comandanţilor de baterii. Era greu, mai ales în perioada de pregătire pentru jurământul militar, pentru că trebuia să-i învăţăm o mulţime de lucruri noi într-un timp foarte scurt. De când au venit sergenţii, lucrurile s-au schimbat. Acum, comandanţii de baterii conduc orele mai importante, cum ar fi cele de cunoaştere a regulamentelor militare, restul timpului dedicându-l verificării modului în care se desfăşoară orele de instrucţie sub conducerea comandanţilor de plutoane şi de grupe".

– Care sunt orele de instrucţie preferate?

Soldat Alin Foghiş, din satul Pietroasa, judeţul Bihor: "Deşi abia am început modulul trei, îmi place foarte mult ceea ce învăţăm în poziţia tehnică. Ieri, spre exemplu, am aflat destinaţia principalelor componente ale complexului de rachete antiaeriene. Sunt lucruri deosebit de interesante şi îmi doresc să pot lucra cât mai curând ca operator în cabina de emisie-recepţie".

Soldat Aurel Petrar, din comuna Rozavlea, judeţul Maramureş: "Cel mai mult mi-au plăcut orele de topografie pentru că am crescut la ţară şi îmi place să observ natura, să încerc să-i înţeleg limbajul. Cred că pentru un militar natura poate fi, într-adevăr, un aliat de nădejde. De asemenea, mi-a plăcut foarte mult cursul de transmisiuni, cu atât mai mult cu cât am urmat Liceul de electrotehnică, din Cluj-Napoca. Cred că tot ceea ce am învăţat până în prezent mă va ajuta să devin un bun soldat al Armatei Române. Mă bucur că am început orele de specialitate!"

– Ce a fost mai greu în pregătirea voastră de până acum?

Soldat Adrian Enache, din Carei: "Cele mai grele au fost tragerile cu pistolul mitralieră. La prima şedinţă eram foarte speriat pentru că nu ştiam cum va reacţiona arma când voi apăsa pe trăgaci. Îmi era teamă de recul şi de zgomotul asurzitor. Deşi de atunci am mai fost de câteva ori în poligon, de fiecare dată când mă aflu pe aliniamentul de tragere sunt foarte emoţionat. Comanda <<Încetaţi, descărcaţi!>> este, pentru mine, o mare uşurare".

Soldat Valentin Chiriac, din Galaţi: "Deşi am o condiţie fizică destul de bună – am jucat fotbal şapte ani la diverse cluburi –, cele mai grele mi s-au părut orele de instrucţie la care am fost nevoiţi să alergăm cu masca contra gazelor pe figură. Este un efort deosebit, care necesită un antrenament îndelungat".

– La ce disciplină credeţi că ar fi necesare mai multe ore de pregătire?

Soldat Remus Baidoc, din Oradea: "Eu aş fi vrut să merg mai des la trageri, în poligon. Pentru că mergem destul de rar, nu reuşim să scăpăm de emoţii. E neplăcută senzaţia de a nu fi întru totul stăpân pe situaţie. Acesta e rezultatul lipsei de antrenament. Cred că dacă am merge mai des la trageri ne-ar creşte încrederea în forţele proprii".

Soldat Ioan Mariş, din comuna Bogdan-Vodă, judeţul Maramureş: "Ar fi fost bine să avem mai multe ore de educaţie fizică. În felul acesta ne-am putea pregăti mai bine pentru probele sportive şi am obţine rezultate mai bune. De altfel, cu cât faci mai multe exerciţii fizice, cu atât eşti mai rezistent şi mai sănătos".

– Cum apreciaţi rezultatele individuale obţinute până în prezent la instrucţie?

Soldat Aurelian Chelmn, din Galaţi: "Cele mai bune rezultate le-am obţinut la instrucţia de front. Acest lucru a fost posibil şi datorită instructorului care ne-a pregătit, caporalul Marius David. Mai slab am fost la sport. Nu prea am condiţie fizică. În şcoală mă cam fceam de orele sportive, iar acum îmi pare rău pentru că probele de aici mi se par foarte grele. Sper, totuşi, să mă obişnuiesc şi să obţin rezultate mai bune la următoarea verificare".

Soldat Alexandru Doicar, din comuna Bogdan-Vodă, judeţul Maramureş: "Cred că am obţinut cele mai bune rezultate la trageri pentru că acolo am ştiut de la bun început pentru ce mă pregătesc. M-am descurcat foarte bine şi la instrucţie de front, deşi la început a fost puţin mai greu. În schimb, la educaţie fizică nu am reuşit să obţin rezultate prea bune. Pentru mine nu este o surpriză acest lucru, deoarece încă de mic am fost bolnăvicios. Nu mi-a plăcut niciodată sportul".

– Care este instructorul vostru preferat?

Soldat Alin Iorga, din Reşiţa: "Am lucrat cu mai mulţi instructori. Cel mai bun mi s-a părut a fi caporalul Marius David, pentru modul în care a ştiut să se apropie de noi. Orele conduse de el sunt o plăcere. Reuşim să comunicăm foarte bine şi ne înţelegem perfect. Acest lucru se vede foarte bine în rezultatele noastre".

Soldat Ionuţ Muşat, din Braşov: "Instructorul meu preferat este caporalul Valentin Brânzaru. Îmi place pentru că este un tip echilibrat. La orele de instrucţie este sever, însă ştie să alterneze momentele de încordare cu cele de bună dispoziţie, făcând deseori glume de bun gust pe seama stângăciilor noastre. Felul lui de a fi i-a atras simpatia tuturor colegilor mei".

Locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU

Radu Manicatide – 90 de ani

inginer, pilot

şi constructor de aeronave

S-a născut la Iaşi, pe 17 aprilie 1912, dintr-o veche familie de români macedoneni, cunoscută ca doctori la Curtea Imperiului Otoman, în secolele XVI–XVIII, care au emigrat în România în anul 1872.

Tatăl său, Mihail Manicatide, a fost medic cu renume mondial, fondatorul şcolii române de pediatrie şi profesor universitar, veteran din primul război mondial cu gradul de general medic.

Fiul său, Radu, a obţinut în 1932 brevetul de pilot civil nr. 33, la Şcoala de pilotaj "Mircea Cantacuzino", de la Băneasa-Bucureşti. În 1934 termină, ca şef de promoţie, "Ecole d'Aeronautique et de Construction Automobile", din Paris.

A proiectat, construit şi experimentat personal, cu mijloace proprii, în 1926, planorul M-1, care a câştigat primul concurs naţional de modele şi planoare ţinut de Aeroclubul Regal Român; în 1927, planorul biplan M-2 de tip chanute, experimentat pe pantele de la Sinaia; în 1932, avionul de sport RM-4 cu motor de 12 CP; în 1935, avionul de sport RM-5 cu motor Anzani 32 CP; în 1935–1936, avionul de sport RM-7, studiat în tunelul Şcolii Politehnice din Bucureşti, monoplan, cu aripa autostabilă şi cu discuri marginale, soluţie încă neutilizată până atunci.

Fotografiat lângă una dintre cele mai reuşite realizări

Din august 1937 este angajat în Serviciul Studii Avioane la IAR-Braşov, unde participă la proiectarea şi probele avioanelor: IAR-27, PZL-P24, IAR-37, IAR-38, IAR-39, IAR-80, NARDY-IAR, pentru ca peste trei ai să contribuie efectiv la realizarea, încercările şi omologarea avioanelor IAR-80, Savoia-IAR S79, IAR-81, IAR-47.

Concomitent, a proiectat şi construit pe cont propriu avionul de sport RM-9, planorul experimental RM-10 şi avionul biloc de turism de 60 CP RM-11.

IAR - 813 – mult apreciat avion de şcoală şi antrenament

În perioada războiului a condus, în afară de Atelierele de Prototipuri Avioane, fabricaţia de serie a avioanelor IAR-80, IAR-81 şi Messerschmitt Me 109G.

După terminarea războiului, prin modificarea profilului uzinelor, participă la realizarea primelor tractoare româneşti şi a unui camion de 3 tone. În acelaşi timp, a proiectat, construit şi experimentat pentru prima dată în ţară motocicleta IAR de 125 cmc; autoturismul uşor MR-350; autoturismele IAR de 1.100 cmc, în trei variante. A proiectat, construit şi experimentat în 1949, în regim clandestin – aviaţia fiind oprită prin armistiţiu – avionul biloc de şcoală IAR-811 de 60 CP, primul avion de după război, prezentat la Giuleşti autorităţilor civile şi militare.

Succesul acestui avion a declanşat o comandă de 50 de avioane şcoală IAR-813.

În 1950 a proiectat, construit şi încercat, la Braşov, avionul de şcoală utilitar IAR-817 de 160 CP; avionul IAR-814 de 320 CP; avionul bimotor de transport MR-2; planorul IAR-815; avionul utilitar IAR-817; avionul sanitar IAR-817S, precum şi autoturismul uşor M-150 triciclu.

A condus studiile, construcţia şi încercările avioanelor: IAR-818 sanitar şi agricol; IAR-818H, primul hidroavion românesc pe flotoare, avionul agricol IAR-821 şi avionul de şcoală IAR-821 B. A proiectat avioanele: IAR-822 agricol de 290 CP; IAR-822 B, de şcoală şi agricol; IAR-823 de antrenament militar; IAR-826 agricol metalic de 290 CP şi IAR-827 agricol.

În cei peste 50 de ani de activitate creatoare, a realizat 25 de prototipuri de avioane de toate categoriile. Pornindu-se de la acestea, s-au fabricat peste 400 avioane, care au adus mari servicii în şcolile de pilotaj, agricultură, serviciul sanitar şi sport. În anii '80 s-au exportat 12 avioane IAR-823 în Angola. De menţionat că avioanele proiectate de inginerul Radu Manicatide au avut multe priorităţi constructive şi au adus recorduri naţionale şi mondiale. Pentru îndelungata şi rodnica activitate desfăşurată în aeronautică a fost distins cu Premiul de stat şi Meritul ştiinţific, precum şi cu numeroase ordine şi medalii. În 1961 i s-a acordat diploma "Paul Tissandier", a Federaţiei Aeronautice Internaţionale.

Pentru contribuţia sa la dezvoltarea aeronauticii naţionale, A.R.P.I.A. îi aşază numele după marii înaintaşi: Vuia, Vlaicu, Coandă, Carafoli.

Comandor (r) ing.
VALERIAN ŞERBĂNESCU

✉ DIALOG CU CITITORII ✉ DIALOG CU CITITORII ✉ DIALOG CU CITITORII ✉

Student caporal George Scurtu: *"Aş dori să aflu care sunt, în prezent, principalii factori de risc extern şi vulnerabilităţile la adresa securităţii naţionale".*

Strategia de Securitate Naţională a României identifică următorii factori externi de risc şi principalele vulnerabilităţi la adresa securităţii naţionale a României: ■ posibilele evoluţii negative în plan subregional în domeniul democratizării, respectării drepturilor omului şi dezvoltării economice, care ar putea genera crize acute cu efecte destabilizatoare pe o arie extinsă; ■ proliferarea armelor de distrugere în masă, a tehnologiilor şi materialelor nucleare, a armamentelor şi mijloacelor letale neconvenţionale; ■ proliferarea şi dezvoltarea reţelelor teroriste, a crimei organizate transnaţionale, a traficului ilegal de persoane, droguri, armamente şi muniţii, materiale radioactive şi strategice; ■ migraţia clandestină şi apariţia unor fluxuri masive de refugiaţi; ■ acţiunile de incitare la extremism, intoleranţă, separatism sau xenofobie, care pot afecta statul român şi promovarea valorilor democratice; ■ decalajele între nivelurile de asigurare a securităţii şi gradul de stabilitate ale statelor din proximitatea României; ■ limitatea accesului statului român la unele resurse şi oportunităţi regionale, importante pentru realizarea intereselor naţionale; ■ terorismul politic transnaţional şi internaţional, inclusiv sub formele sale biologice şi informatice; ■ acţiunile individuale sau colective de accesare ilegală a sistemelor informatice; ■ provocarea deliberată de catastrofe ecologice majore.

Căpitan Radu Apostol: *"Mă interesează dacă, potrivit legii, pot ocupa funcţia de locotenent-colonel în unitatea în care îmi desfăşor activitatea".*

În conformitate cu prevederile Legii nr. 80/1995 şi ale Ghidului carierei militare, în Ministerul Apărării Naţionale cadrele militare se numesc în funcţii prevăzute în statele de organizare cu grade egale sau mai mari cu cel mult o treaptă decât cele pe care le au. Numirea în funcţii prevăzute în statele de organizare cu grade mai mari cu o treaptă decât cele pe care le au se poate face numai în situaţia în care ofiţerii, maiştrii militari sau subofiţerii în cauză îndeplinesc condiţiile privind studiile, stagiul în funcţie şi alte criterii necesare pentru a fi înaintate în grad o dată cu numirea în funcţie. Aşadar, nu puteţi ocupa decât cel mult funcţia de maior şi abia după ce veţi dobândi gradul de maior s-ar putea pune problema încadrării pe o funcţie de locotenent-colonel. E bine să mai ştiţi şi faptul că, potrivit art. 54, al. 2 din Legea nr. 80/1995, numărul cadrelor militare din Ministerul Apărării Naţionale care urmează să fie înaintate în gradul următor în cursul unui an calendaristic se va stabili anual de către ministrul apărării naţionale, în raport cu numărul funcţiilor cu acest grad ce urmează să fie încadrate, în limitele prevăzute de lege.

Maistru militar Ionică Roşu: *"Aş vrea să ştiu dacă pot trece în corpul ofiţerilor şi, dacă da, ce condiţii trebuie să îndeplinesc".*

Potrivit art. 48–50 din Ghidul carierei militare, maiştrii militari şi subofiţerii pot trece în corpul ofiţerilor în raport cu nevoile Ministerului Apărării Naţionale, numai în perioada stagiilor în gradele de maistru militar clasa a IV-a/sergent major şi maistru militar clasa a III-a/plutonier. Pot fi trecuţi în corpul ofiţerilor, la propunerea comisiilor de selecţie, maiştrii militari şi subofiţerii care, pe lângă celelalte reglementări în vigoare, îndeplinesc şi următoarele condiţii: a) au absolvit o instituţie de învăţământ de nivel universitar de lungă durată, cu diplomă de licenţă/absolvire, în specializări echivalente armelor şi specialităţilor militare; b) au obţinut calificativul "foarte bun" prin aprecierile de serviciu din ultimii trei ani; c) au absolvit cursul de formare a ofiţerilor, organizat în acest sens; d) au o vechime minimă de 5 ani ca maistru militar, respectiv subofiţer. Maiştrii militari şi subofiţerii sunt trimişi la cursuri de formare a ofiţerilor, dacă există funcţii vacante de ofiţeri, corespunzătoare armelor acestora, prevăzute cu gradul de sublocotenent/aspirant – locotenent sau locotenent, în care urmează să fie încadraţi.

Soldat Mirică Surdu: *"Vă rog să-mi explicaţi ce fel de contract încheie cu Ministerul Apărării Naţionale persoanele care urmează să devină cadre militare în activitate".*

În conformitate cu Normele metodologice privind încheierea contractelor în vederea exercitării profesiei de cadru militar în activitate, anexă la Legea nr. 80/1995, persoanele care urmează să devină cadre militare în activitate încheie cu Ministerul Apărării Naţionale contracte cu durata de 8 ani de la numirea în prima funcţie, astfel: a) studenţii instituţiilor militare de învăţământ pentru formarea ofiţerilor, cu excepţia celor şcolarizaţi la solicitarea aviaţiei şi marinei civile sau a altor beneficiari; b) studenţii trimişi la studii de Ministerul Apărării Naţionale în instituţiile militare de învăţământ din alte state, similare celor prevăzute la lit. a); c) elevii instituţiilor de învăţământ pentru formarea maiştrilor militari, cu excepţia celor şcolarizaţi la solicitarea aviaţiei şi marinei civile sau a altor beneficiari; d) elevii instituţiilor militare de învăţământ pentru formarea subofiţerilor. Contractele se încheie de persoanele prevăzute la lit. a)–d) după ce au fost declarate admise în instituţia militară de învăţământ pentru formarea ofiţerilor, maiştrilor militari şi subofiţerilor în activitate.

Plutonier Vasile Anton: *"Aş vrea să ştiu care va fi contribuţia Forţelor Aeriene ale României la înfiinţarea Forţelor Speciale".*

Pe baza documentului intitulat "Concepţia de constituire a Forţelor Speciale", a necesităţilor Armatei şi posibilităţilor categoriei noastre de forţe armate, Forţele Aeriene ale României vor contribui la constituirea şi la misiunile Forţelor Speciale cu o componentă specializată, care constă în: o escadrilă de elicoptere multirol; două avioane de vânătoare-bombardament; unul/două avioane de transport militar. Această componentă aeriană poate executa următoarele misiuni specifice în sprijinul Forţelor Speciale: cercetare aeriană, sprijin nemijlocit, transport, salvare şi evacuare – în toate condiţiile meteorologice, ziua şi noaptea, în toate zonele de operaţii.

Salariat civil Constantin Azoiţei: *"Vă rog să-mi precizaţi câte elicoptere Puma SOCAT s-au modernizat până acum şi câte dintre acestea se află în prezent în dotarea Forţelor Aeriene ale României".*

În conformitate cu prevederile contractului-cadru încheiat între Departamentul pentru Armamente şi S.C. IAR S.A. Braşov (firma prestatoare) şi cuantumul surselor de finanţare asigurate, în anul 2001 au fost livrate 7 elicoptere Puma SOCAT, iar în 2002 – un singur aparat. În acest an mai este planificată intrarea în dotarea Forţelor Aeriene ale României a încă 5 elicoptere de acest tip. La ora actuală, în înzestrarea Forţelor Aeriene ale României sunt 7 elicoptere IAR-330 Puma SOCAT. (În august 2001, un aparat s-a prăbuşit).

Etapa finală a Campionatului Militar de Orientare

COMPORTARE MERITORIE, BILANȚ BOGAT

În perioada 16–20 aprilie 2002, s-a desfășurat, la Râmnicu-Vâlcea, Campionatul Militar de Orientare – etapa finală pe Ministerul Apărării Naționale. Ca și la celelalte competiții la care au participat în ultimul timp, sportivii reprezentând Forțele Aeriene ale României au avut o comportare meritorie, ei "bătându-se" cu ambiție și o voință extraordinară pentru a ocupa locuri cât mai onorante pe podiumul de premiere. Și, în bună parte, au reușit, dovedind, încă o dată, spirit de echipă, disciplină, dragoste pentru arma și categoria de forțe armate pe care le-au reprezentat.

Iată locurile ocupate de loturile noastre la încheierea competiției:

A. MASCULIN (unități operative):
Locul 1: – Divizia 1 "SIRET" Ploiești (pe echipe);
Locul 2: – Soldat Ciprian Popa;
Locul 3: – Divizia 2 "MUREȘ" Timișoara (pe echipe);
Locul 3: – Militarul angajat pe bază de contract Radu Zete.
B. FEMININ (unități operative):
Locul 3: – Divizia 1 "SIRET" Ploiești (pe echipe).
C. MASCULIN (instituții militare de învățământ):
Locul 3: – Academia Forțelor Aeriene "Henri Coandă" Brașov (pe echipe);
Locul 4: – Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene Mediaș (pe echipe).
D. FEMININ (instituții militare de învățământ):
Locul 4: – Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri Mediaș (pe echipe).
E. ȘTAFETĂ:
Locul 1: – Divizia 1 "SIRET" Ploiești. Lotul echipei a avut următoarea componență: locotenent-comandor Emil Hecico, soldat Gabriel Lixandru, soldat Cristian Popa.

FELICITĂRI TUTUROR ȘI LA MULȚE ALTE SUCCESE!

Dacă aveți... musafiri la masă...

De Paști vom avea, probabil, musafiri. Sau, într-o altă situație, poate mai convenabilă, noi înșine să fim într-o asemenea postură.

Să vedem, cu ajutorul doamnei Aurelia Lăzărescu, autoarea unei cărți despre subiectul în cauză, ce implică o masă cu musafiri, din punct de vedere comportamental.

Musafirii vor fi așteptați cu platourile încărcate pe masă. Tonul la mâncare, ca și la băutură, îl va da gazda, soțul fiind acela care va turna în pahare. Pe tot timpul servirii mesei gazda va fi mereu "cu ochii în patru" pentru ca oaspeților să nu le lipsească nimic din bunătățile pregătite. Ea va fi și cea care va "gestiona" atmosfera. Iar pentru ca aceasta să fie cât mai agreabilă, se vor evita discuțiile pe teme politice. Televizorul nu-l vom deschide decât în cazul în care o emisiune îi interesează pe toți.

Servitul mesei nu trebuie grăbit (nu cade bine nici la digestie!), musafirii rămânând cu impresia că vrem să scăpăm de ei. Pe cât posibil, gazda va reduce la minimum naveta sufragerie – bucătărie. Fumatul va fi evitat pe timpul servitului mesei. Eventual, dacă nu ne putem abține, vom fuma după desert și numai după ce aprobă... șeful. Gazda am vrut să spunem.

Ca băutură la aperitiv se va servi, la alegere: țuică, vodcă sau vișinată, în nici un caz coniacul, el are locul rezervat la sfârșitul mesei, la cafea, care se aduce, la masă, pusă deja în cești.

Vinul alb va fi băut la antreuri și preparate din pește, la friptură. Vinul roșu merge la vânat și carne de miel și se va servi la temperatura camerei. De pe masă nu vor lipsi apa minerală sau sifonul, răcoritoarele.

Desertul se aduce doar după ce masa a fost debarasată. Fructierele și platourile cu prăjituri se vor așeza pe mijlocul mesei, iar tortul va fi tăiat sub ochii tuturor. În rest, poftă bună și distracție plăcută!

RAFAEL
RECCELITE
- container
pentru recunoaștere
la nivel tactic
are posibilitatea să colecteze imagini și date 24 de ore din 24;
rotire stabilizată;
captează imagini din toate direcțiile;
transmiterea datelor se face în timp real;
are posibilitatea de a transmite datele și imaginile de la mare distanță;
dispune de capabilități de operare la înălțimi mici, medii și mari.
RAFAEL'S AIR COMBAT SYSTEMS

Redacția "CER SENIN"
Șoseaua București-Ploiești, km 10,5, sector 1, București
Telefon/Fax: 01/231. 53. 82
E-m@il: cersenin@roaf.ro
B 222.02; C 1011.00

REDACTOR -ȘEF: comandor DUMITRU AMARIEI;
SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE: căpitan CRISTIAN PREDA;
REDACTOR DE RUBRICĂ: locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU;
REDACTORI PRINCIPALI: PETRE BĂNĂ, NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE: LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ: ANDREIA LUNGU;
TEHNOREDACTARE: LUCIAN TEODORESCU, IONEL IONIȚĂ;
FOTOREPORTER: ADRIAN SULTĂNOIU;
ADMINISTRATOR: sergent-major ANGELICA CIOBÎCĂ
TIP~RIT LA C.C.A. INTACT S.A.